

- Да, ти по своя воля дойде тук, но да излезеш оттук не зависи от тебе... Тази гробница може да стане обща за двама ни... Впрочем не мисли, че смъртта незабавно ще те порази, но след дълги мъчения, по страшен начин ти ще изпуснеш злата си душа...

Тогава започнах със сълзи да я умолявам да ме отпусне. Клех се във всемогъщия Бог, че никога няма да върша такива гнусни и беззаконни постъпки. След продължителни усилия, просби и обилни сълзи тя накрая ми отговори:

- Ако желаеш да останеш между живите и да се избавиш от истински беди, дай ми дума, че ако те пусна, не само ще отхвърлиш тези отвратителни и нечисти дела, но незабавно ще се отречеш от света, ще станеш монах и, като се разкаеш за своите постъпки, ще служиш на Христа.

- Не само това, което ти казваш, кълна се, не! Даже няма да отида в своя дом, но оттук направо ще отида в манастир.

- Облечи ме както преди - каза девичата.

Едва я облякох и тя падна на ложето и умря. А аз нещастният грешник, като избягах от гробницата, дойдох тук.

Като изслушах разказа на юношата, аз го успокоих, говорейки му за покаяние и възроден живот и след това го постригах. Облякох го в монашески дрехи и го затворих в планинската пещера вътре в града. Той въздаде благодарност Богу и сега се подвизава за спасение на душата си.

Бележки. Манастирът на Гигантите се намирал в Теополис - Антиохия.

"Как с такива ръце ще пристъпиш към приемане на най-светите тайни?" - В древно време не само свещениците, но и миряните приемали св. Евхаристия с ръце. "Пристъпвайки към Евхаристията, говори св. Кирил Йерусалимски, пристъпвай не с разпрострени длани на ръцете, не с разделени палци; но лявата длан, като че седалище на дясната, сложена под нея. Тя ще възприеме Царя и с простряна ръка приемай тялото Христово, казвайки: "Амин". А ръцете трябва да изобразяват кръста."

ГЛАВА 79

ЧУДОДЕЙНАТА СИЛА НА СВ. ЕВХАРИСТИЯ

"Всички благодарни на Бога за неизказаното и непостижимо чудо."

ато пристигнахме в Селевкия, близо до Антиохия, срещнахме се с епископа на града авва Теодор. Той ни разказа следната случка, станала при неговия предшественик на епископската катедра - блажени Дионисий. Там живеел богат търговец, човек много богобоязлив. Той поддържал ереста на Север, но имал